

דרשה ראשונה

מלאכים" במקור השפה הוא ריבוי המלך, הנגזר מהאלוקה, כלומר: המסר, או שהוא נגזר מהמלך על ידי פתיחת המם והרגעה של הלם, שהוא לקיחת הכוח. באשר להגדרתם בחוק: "הם גופים עדינים, בהתחשב ביכולת להיווצר, בצורות שונות ובביתם." השמיים. "וזאת השקפתם של רוב החוקרים, כפי שהועברה על ידי אל-חאפיז אבן חג'אר.

אמונה במלאכים; זו האמונה האיתנה בקיומם, וכי הם נוצרו על ידי אלוהים אדירים, אמר הקב"ה: הצדק הוא (המאמין באלוהים וביום האחרון ובמלאכים-בקארה).

אמונה במלאכים היא אחד מעמודי התווך של האמונה, ואמונתו של האדם אינה תקפה אלא בו, וזה מצוין על ידי הטקסטים של הקוראן, הסונה והקונצנזוס של המוסלמים, אמר הקב"ה: {השליח האמינו במה שהתגלה אליו מפי (אדונו, והמאמינים האמינו כל אחד באלוהים, במלאכיו, בספריו ובשליחיואל-בקארה).

ובהאדית המפורסמת של ג'בריל הוא אמר - יהי רצון שתפילת האל ושלומו עליו - כשנשאל על אמונהאמונה היא להאמין באלוהים ובמלאכיו, בספריו, בשליחיו, ביום האחרון ובמידת הגזירה מראש, הטוב והרע שבדבר המסופר על ידי המוסלמים, וכל המוסלמים הסכימו על הצורך להאמין במלאכים, והוא שמכחיש את קיומם של מלאכים ללא תירוץ של בורות, אז הוא לא האמין, בשל הכחשתו הקוראן בביטול מה שהוא אישר, ואלוהים אלוהים שילב אי אמונה במלאכים עם אי אמונה בו, אמר עליווכל מי שלא מאמין באלוהים, מלאכיו, ספריו, שליחיו והיום

האמונה במלאכים אינה באותה רמה, יש האמונה הכוללת, שהיא האמונה בקיומם, ושהם הם יצירה של אלוהים אדירים, ורמה זו של אמונה במלאכים היא חובה על כלל אלה טעונה, ויש את האמונה המפורטת, וזאת על ידי ידיעה מה קשור למלאכים ממה שמוזכר בשריעה הטהורה, ולבקש זאת חובה. על הספיקות, זה לא נדרש על ידי כל אדם אחראי, אלא זו חובה על כלל האוממה, כך שאם יש שמבצעים אותה, והם משיגים די, זה מוותר על האחריםאולי אחד הפסוקים הגדולים ביותר, המעיד על גודל מעמדם של המלאכים אצל אדונו, הוא אמירתו של הקב"ה: והמשמעות של; שאלוהים השתמש בעדותם כראיה כנגד העד הגדול ביותר אי פעם, שהוא המונותיאזים שלו, כבוד אליו, והוא שילב את עדותם עם זו, ואלוהים אינו מצטט שום דבר מבריאתו למעט גדולת ערכו עמו. כך שפסוק זה מעיד על גבהות דרגתם ומעמדם

תכונות מולדות ומולדות של מלאכי

המלאכים נוצרו מאור, כפי שהוכח אצל סאהיח מוסלמי מחדית 'עיישה, אלוהים יהיה מרוצה ממנה, ויצירתם הקדימה את בריאתם של בני אדם, כפי שמעיד מה שהקוראן סיפר לנו על הסיפור של בריאתו של אדם עליו השלום. עלי אדמות יש כליפה (אל-בקארה: 30). הפסוק מציין בבירור כי קיומם של מלאכים הקדים את קיומם של בני האדם

הטקסטים מתייחסים לגדולה של יצירת המלאכים מבחינת המשפט, כמו בתיאור המלאכים שהופקדו באש: ויאמר (הקב"ה, מתאר את גבריאל עליו השלום: (אל תקוויר

והוא, יהי תפילת אלוהים ושלומו עליו, תיאר גם את גבריאלראיתי אותו יורד מהשמים, גדולתו של אופיו שוררת בין שמים לארץ) נאמר על ידי המוסלמי

והנביא, יהי רצון שתפילת האל ושלומו עליו, תיאר את אחד מנושאי הכס, והוא אמר: "הרשה לי לספר בסמכותו של אחד נושאי הכס, שנמצא בין תנוך האוזן שלו כתף, מרחק של שבע מאות שנה. "סופר על ידי אבו דווד ואומת על ידי אל-חאפיז אבן חג'אר

והם על עצם בריאתם, הם לא אוכלים ולא שותים, ויש להם את היכולת להיווצר, כפי שמעיד סיפור אברהם עם המלאכים, כשבאו אליו בדמות צעירים, והוא הציג אותם עם אוכל, אך הם לא אכלו, אמר הקב"ה: {האם הגיע אליך החדית של האורח המכובד של אברהם כשנכנסו אליו ואמרו שלום. הוא אמר, "שלום עם המכחיש". הוא רוקן את משפחתו, אז הוא הביא עגל שמן וקירב אותם אליהם. הוא אמר, "לא תאכל?" ואז הרגשתי פחד בקרבם. הם אמרו, "אל תפחד ותן לו בשורות טובות על ילד בעל ידע

ומה שמעיד גם כי בואם ללוט עליו השלום בדמות צעירים יפים פנים אמר הקב"ה: {וכשבאו שליחינו ללוט היה רע איתם ונמאס להם ו אמר: זהו יום וגבראל, עליו השלום, הגיע למרי, עליה השלום, בדמות בני אדם. הקב"ה (אמר: אז הוא ייצג בפניה

כמו כן, גבראל, עליו השלום, נהג לבוא אל הנביא - יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו - בדמות המלווה דיהיה אל-כלבי, כמו אצל סאהיח מוסלמי, ובצורה של בדואי, כמו בחדית 'הידוע של גבראל בסאהיח מוסלמי

ואלוהים, תהילה אליו, תיאר אותם כ: עם כנפיים של שתיים, שלוש וארבע ארבע, ובין המאפיינים המולדים שלהם הוא שהם לא מתוארים כגבריים ולא נשיים, כך שמי שתיאר אותם כ נשי ללא בורות לא האמין; על הכחשתו של הקוראן בהכחשתו, אמר הקב"ה: {והאם בחר אדונך בנים ולקח מן המלאכים נקבות? אכן אתה אומר אמירה גדולה (אל-ישרא הם חייבים להיות זכר, כי המלאכים הם אופי שונה מבריאת בני האדם והג'ין

באשר לתכונותיהם המוסריות, הם נמנים עם גדולי הבריאה, כפי שתאר אותם אלוהים אדיר: "מכובד וצדיק" (עבאס: טז), והנביא - שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום - תיאר אותם עם אותם תיאורים כשאמר: "מי שמדקלם את הקוראן ומיומן בזה עם המטיילים המכובדים והצדיקים דווח על ידי אל-טירמידי, שאמר שיחה טובה כמו שצריך.

בין המאפיינים שלהם: שהם בלתי ניתנים לטיפה מחטאים ואי ציות, הם לא מתקרבים אליהם, אמר הקב"ה: {הם אינם מציינים לאלוהים כפי שהוא מצווה עליהם ועושים את מה שהם מצווים} (אלתרים: ו). והם, על אף היותם בלתי פוגעים מחטאים ואי ציות, הם תמיד מציינים לאלוהים הכל יכול, אמר הקב"ה: {הם מפארים את הלילה ואת (' היום, ולא שולל) (אל-אנבייה

בין המוסריות שלהם יש צניעות. בחדית 'אבו בכר ועומר, שאלוהים יהיה מרוצה ממנה, נכנסו אל הנביא - שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום - בזמן שהוא גילה את ירכו, והוא לא כיסה זאת. עות'מאן נכנס, הנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, התיישב ויישר את בגדיו. עיישה, שאלוהים יהיה מרוצה ממנה, שאל אותו על כך. הוא אמר: (אסור לי להתבייש באדם שממנו יש המלאכים מתביישים) מסופר על ידי מוסלמי

אחד המאפיינים שלהם הוא גם שהם נפגעים מריחות לא נעימים, כפי שהוכח אצל סאהיח המוסלמי בסמכותו של ג'אביר, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, שאמר: שליח האל, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, אסר על אכילת בצל וכרישה, אז התגברנו על הצורך ואכלנו מהם

א. את הדרשה הכין מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בתשיעי לחודש ג'ומאדה אל-אחיראה 1442, בעיר ג'ובייל, בשנת

ממלכת ערב הסעודית, ווטסאפ: 00966505906761

מתרגם דרשות עבדול רחמן